

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **V. R.**,
toho času ve X,
zastoupený advokátem Mgr. Janem Vihanem,
sídlem Štefánikova 16/29, Praha,

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky – Věznice Vinařice**,
sídlem Hlavní 245, Vinařice u Kladna,

o žalobě na ochranu před nezákonnými zásahy žalované,

takto:

- I. **Zásah žalované spočívající v umístění žalobce na samostatné ubytování uzavřeného oddílu Věznice Vinařice dne 21. 9. 2021 byl nezákonný.**
- II. **Zásah žalované spočívající ve vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště dne 7. 10. 2021 byl nezákonný.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podanou dne 1. 10. 2021 upravenou podáními ze dne 27. 10. 2021, ze dne 16. 12. 2021, ze dne 27. 12. 2021, ze dne 5. 1. 2022, ze dne 10. 3. 2022 a ze dne 12. 5. 2022 domáhá určení, že zásahy žalované spočívající v izolaci žalobce (umístění žalobce na samostatné ubytování uzavřeného oddílu V. V.) z důvodu podezření z užití omamných

a psychotropních látek (dále jen „OPL“) provedené dne 21. 9. 2021 a ve vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště byly nezákonné.

2. Žalobce v žalobě ze dne 1. 10. 2021 nejprve obecně vypočetl ústavní, zákonné a podzákonné limity činnosti správních orgánů a úředních osob, včetně příslušníků Vězeňské služby České republiky, a účel výkladu právních norem. Zdůraznil, že postup úředních osob v rozporu se stanovenými povinnostmi je nesprávným úředním postupem. Uvedl, že ve Věznici Vinařice (dále jen „Věznice“) inicioval stížnost k rukám veřejného ochránce práv proti průběhu návštěv osob blízkých. Několik dnů po odeslání stížnosti, ke které se připojilo dalších 170 odsouzených, byl nestandardním způsobem „náhodně“ vybrán příslušníky žalované, aby se dne 21. 9. 2021 podrobil odběru vzorku moči za účelem zjištění požití zakázaných OPL (tzv. monitoringu). Žalobce se monitoringu dobrovolně podrobil. Zdravotní sestra, která odběr prováděla, mu oznámila, že použitý test ukázal přítomnost OPL. Žalobce má za to, že vědomě žádná zakázaná farmaceutika nepožil a žádné OPL si neaplikoval. Je povinností žalované prokázat úmysl žalobce požít zakázané OPL. Úmysl žalobce nebyl prokázán. K jeho omezení z důvodu požití OPL došlo na základě podezření, aniž bylo podpořeno důkazními prostředky. Žalobce dále namítl, že s ohledem na specifičnost prostředí Věznice nelze vyloučit, že k aplikaci OPL mohlo dojít v úmyslu žalobce zdiskreditovat jejich přidáním do jídla či tekutin, v důsledku záměny odebraného vzorku moči, či chybného nakládání se vzorkem. Mohlo dojít též ke zmanipulování výsledku příslušníky či zaměstnanci žalované v důsledku stížnosti žalobce adresované veřejnému ochránci práv.
3. Žalobce v podání ze dne 27. 10. 2021 konkretizoval, že byl dne 21. 9. 2021 příslušníky žalované izolován, aniž mu byl sdělen důvod. Následně zjistil, že byl izolován z důvodu, že výsledky odběru moči byly pozitivní na OPL. Namítá, že dne 21. 9. 2021 se žádným odběrům nepodrobil. Testován na OPL byl až následujícího dne. Dne 22. 9. 2021 byl vyzván k poskytnutí vzorku moči ke zjištění OPL, který poskytl. Byl kontrolován třemi příslušníky žalované. Poté dal moč do určené místnosti a byl odveden zpět na celu. Za dvě hodiny přišla zdravotní sestra a žalobci bylo sděleno, že bude jeho moč testována. Žalobce k odběru vzorku dostal předem nadepsaný kelímek s víčkem. Zdravotní sestra vložila do kelímku test. Po chvíli bylo žalobci sděleno, že byl pozitivní na metamfetamin. Žalobce se bránil tím, že žádné OPL neužil. Výsledky testů byly odeslány na rozbor, přičemž i ten ukázal pozitivitu. Ve výsledku sděleném žalobci nebyly uvedeny naměřené hodnoty OPL. Žalobce má za to, že se ve Věznici manipuluje se vzorky moči a výsledky testů. Na základě toho byl neprávem obviněn z požití OPL, čímž došlo k jeho vyřazení z práce, což má dopad i na jeho schopnost platit výživné.
4. V podání ze dne 30. 11. 2021 žalobce doplnil, že dne 22. 9. 2021 mělo být testováno pět odsouzených. Tři z nich testování odmítli. Odsouzený D. H. a žalobce se testu podrobili. Nyní se brání, neboť mají za to, že bylo se vzorky manipulováno. Poté, co žalobce uplatnil stížnost, došlo ke změně postupu při odběru moči. Místo, kam se dávají vzorky před vyhodnocením zdravotním personálem, je nově střežené kamerami a kelímek se vzorkem zapečťuje odsouzený do sterilního pytlíku. Již z toho dle žalobce plyne, že ve Věznici dochází k nezákonné manipulaci se vzorky.
5. Žalovaná ve vyjádření ze dne 3. 1. 2022 uvedla, že žalobce byl dne 3. 11. 2020 prokazatelně poučen a seznámen s následky zneužití OPL a s rizikem možného průniku OPL do prostor Věznice a s tím spojenou povinností dbát zvýšené pozornosti a opatrnosti ve vztahu k jakékoli konzumaci pevné či tekuté stravy tak, aby předcházel událostem

spojeným s užitím OPL a svou vlastní nedbalostí se nevystavoval případnému postihu. Poučení stvrdil svým podpisem. Žalované není zřejmé, z jakého důvodu, případně kým by mělo docházet k manipulaci se vzorky. Průběh procesu odběru je realizován v souladu s Nařízením ředitele V. V. č. 55/2020 k zajištění vnitřní bezpečnosti a ostrahy v objektu V. V. (dále jen „Nařízení ředitele V. V. č. 55/2020“), kdy je přítomna pověřená osoba, další zaměstnanec žalované a odsouzený. Žalobce k manipulaci neuvedl a nepředložil žádné relevantní konkrétní důkazy ani nevyklíčil rozhodující skutečnosti, které by manipulaci prokazovaly. Žalovaná doplnila, že vyřazení žalobce z pracovního zařazení proběhlo podle § 12 Nařízení Generálního ředitele Vězeňské služby České republiky (dále jen „NGŘ“) č. 45/2015 o výběru a zařazování odsouzených, obviněných a chovanců na pracoviště. Návrh na vyřazení projednává odborná komise a společně se stanoviskem jej předkládá řediteli Věznice. Žalobce nevyklíčil nezákonnost postupu žalované. Žalobce byl s rozhodnutím o vyřazení z práce seznámen dne 7. 10. 2021, což potvrzuje jeho podpis. K namítané izolaci žalovaná sdělila, že postupovala v souladu s ustanoveními části druhé NGŘ č. 47/2005 o samostatném ubytování osob ve výkonu trestu. O samostatném ubytování odsouzeného rozhoduje ředitel věznice, vedoucí oddělení výkonu trestu, případně v jejich nepřítomnosti vrchní inspektor strážní služby. Příslušník nebo zaměstnanec Vězeňské služby, který zjistil jednání odsouzeného, jež odůvodňuje jeho samostatné ubytování, oznámí tuto skutečnost vedoucímu zaměstnanci. Vedoucí zaměstnanec, který rozhodl o samostatném ubytování odsouzeného, určí dozorce, který zabezpečí ubytování. O tomto postupu je informován ředitel věznice a vrchní inspektor strážní služby. Žalované není zřejmé, v čem konkrétně žalobce spatřuje nezákonný zásah. K samostatnému ubytování bylo přistoupeno z důvodu podezření z požití návykové látky, které pojali zaměstnanci oddělení logistiky, jelikož chování žalobce vykazovalo známky požití OPL. Podezření se následujícího dne potvrdilo při odběru biologického materiálu. Žalovaná poukázala na předchozí trestnou činnost žalobce v oblasti nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými látkami, což považuje za okolnost svědčící o nevěrohodnosti žalobce.

6. Žalobce v podání ze dne 26. 1. 2022 namítl, že NGŘ č. 45/2015 a č. 47/2005 nejsou veřejně přístupná a jejich obsah mu není znám. Pokud je na jejich základě utvářena praxe žalované, bylo její povinností s nimi žalobce seznámit. K nezákonným zásahům došlo na základě zmanipulovaných vzorků moči, které měly prokázat, že ve výkonu trestu odnětí svobody porušil zákaz konzumovat návykové látky. Žalobce v důsledku vyřazení z pracoviště přišel o veškeré příjmy, z nichž alespoň částečně pokrýval náklady výkonu trestu a další náklady, včetně vyživovací povinnosti. Postup žalované považuje za diskriminační a motivovaný snahou vytrestat žalobce za to, že inicioval stížnost k veřejnému ochránci práv.
7. Žalovaná ve vyjádření ze dne 3. 2. 2022 uvedla, že její jednání nebylo diskriminační a vedené snahou trestat žalobce za stížnosti k veřejnému ochránci práv. Kontrolní odběr moči byl u žalobce proveden dne 22. 9. 2021. Žalovaná až dne 4. 10. 2021 obdržela od Kanceláře veřejného ochránce práv přípis, ve kterém byla informována, že veřejný ochránce práv provádí šetření na základě podnětu 67 odsouzených. Přípis navíc neobsahoval žádné konkrétní identifikační údaje odsouzených.
8. Žalobce v podání ze dne 10. 3. 2022 namítl, že z rozhodnutí o jeho vyřazení ze střeženého pracoviště neplynou důvody, pro které byl vyřazen z pracovního zařazení. Z obsahu správního spisu neplyne, že by byl seznámen s důvodem uvedeným v návrhu na vyřazení.

Pokud mělo dojít k vyřazení ze střeženého pracoviště z důvodu ztráty důvěry, žalobce zdůraznil, že se tak stalo na základě nezákonné manipulace se vzorky moči.

9. Ve vyjádření ze dne 22. 3. 2022 žalovaná uvedla, že důvody pro vyřazení odsouzeného z pracoviště jsou vždy uvedeny v podkladových materiálech (návrhu na vyřazení odsouzeného ze střeženého pracoviště), které jsou předkládány odbornou komisí řediteli věznice před rozhodnutím o vyřazení. Ředitel žalované postupoval v souladu s § 12 a § 16 NGR č. 45/2015. Žalovaná nemá povinnost seznamovat odsouzené s návrhem na vyřazení. Návrh je dokumentem interní povahy, který slouží jako podklad pro rozhodnutí ředitele. Odsouzený je seznámen až s rozhodnutím ředitele o vyřazení, resp. se skutečností spočívající ve vyřazení ze střeženého pracoviště. Žalobce byl s vyřazením seznámen dne 7. 10. 2021, což stvrdil svým podpisem. Důvod k vyřazení žalobce z pracoviště byl zpracován a realizován v souladu s příslušnými předpisy.
10. Žalobce v podání ze dne 12. 5. 2022 uvedl, že účinky zásahu žalované spočívající ve vyřazení ze střeženého pracoviště již netrvají, neboť byl přemístěn do V. H. S.. Současně předložil znalecký posudek znalce RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D., ze dne 20. 4. 2022. Dle žalobce z něj jednoznačně vyplývá, že byl vyřazen z pracovního zařazení v důsledku nezákonné manipulace s odebranými vzorky moči.
11. Žalovaná ve vyjádření ze dne 23. 5. 2022 uvedla, že o vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště rozhodla v souvislosti s tím, že byl dne 21. 9. 2021 podroben pozitivnímu orientačnímu testu na přítomnost OPL. Pozitivitu vzorku následně potvrdil laboratorní přezkum. Žalobce byl poučen o povinnostech plynoucích ze zákona o výkonu trestu, řádu výkonu trestu a vnitřního řádu Věznice. S ohledem na pozitivní výsledek testů došlo k porušení těchto předpisů a ztrátě důvěry. Žalobce byl proto navržen na vyřazení. Odborná komise žalobcovo vyřazení doporučila a ředitel žalované je schválil. Odborná komise posuzuje každý návrh na vyřazení individuálně. Přihlíží např. i k dosavadnímu chování a jednání odsouzených ve věznici, ke schopnosti odsouzeného přizpůsobit se autoritám a plnit zadané pracovní úkoly a k trestné činnosti odsouzeného. Smyslem výkonu trestu je snaha o převýchovu odsouzeného. K základním povinnostem odsouzených patří dodržování pořádku a kázně, plnění pokynů a příkazů a pracovat, pokud jim je práce přidělena. Ačkoli byl žalobce řádně poučen o svých povinnostech, povinnost zákazu požití OPL porušil, čímž došlo i ke ztrátě důvěry na pracovišti. Důvod pro izolaci žalobce žalovaná spatřuje v § 2 písm. b) NGR č. 47/2005, podle něhož lze samostatně ubytovat (izolovat) odsouzeného v případech, kdy se nepodařilo objasnit všechny okolnosti závažného kázeňského přestupku a prokázat vinu odsouzeného pro dočasné omezení způsobilosti účastnit se řízení o kázeňském přestupku a o uložení kázeňského přestupku nebylo možné co nejdříve rozhodnout. Ke znaleckému posudku znalce RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D., ze dne 20. 4. 2022 žalovaná uvedla, že není postaveno na jisto, že posuzovaný vzorek, který znalec převzal dne 21. 1. 2022 k posouzení, je totožným vzorkem, který byl odebrán žalovanou. Žalovaná neměla vzorek pod kontrolou a neměla informace o tom, jak byl skladován a zabezpečen.

Skutková zjištění vycházející z předložené spisové dokumentace

12. Žalobce vykonával trest odnětí svobody ve Věznici, kde byl rozhodnutím ředitele Věznice ze dne 12. 11. 2020 pracovním zařazen jako pomocný zámečník na vnitřním střeženém pracovišti TR – stavební údržba od 14. 12. 2020.

13. Dne 21. 9. 2021 byl žalobce samostatně ubytován v prostorách uzavřeného oddílu z důvodu podezření na požití návykové látky, které pojali zaměstnanci oddělení logistiky (sdělení vedoucího oddělení výkonu trestu ze dne 10. 11. 2021). K rozhodnutí o samostatném ubytování došlo v 14:00 hodin. Dne 22. 9. 2021 v 9:25 hodin byl v prostorách uzavřeného oddílu Věznice proveden odběr vzorku moči žalobce. Poté bylo provedeno orientační toxikologické vyšetření odebraného materiálu, při kterém byla zjištěna přítomnost metamfetaminu ve vzorku (viz protokol č. j. VS-195092-2/ČJ-2021-800532). Vzorek byl téhož dne odeslán ke confirmaci do Všeobecné fakultní nemocnice Praha na oddělení toxikologické laboratoře ústavu soudního lékařství (dále jen „VFN Praha“). Dne 29. 9. 2021 přijal lékař věznice zprávu VFN, která potvrdila doručení vzorku pod označením „materiál č. 32“ v 12:49 hodin s tím, že pozitivní výsledek na metamfetamin v moči se potvrzuje.
14. Dne 30. 9. 2021 byl žalobce seznámen s výsledkem vyšetření a bylo proti němu zahájeno kázeňské řízení pro podezření ze spáchání kázeňského přestupku podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o výkonu trestu“). Žalobce v jeho průběhu namítl, že si není vědom, že by požil nějakou omamnou látku, takže mu musela být podána třetí osobou, aniž si toho byl vědom, nebo muselo dojít k záměně vzorku moči. Žádal o zajištění testovaného vzorku moči za účelem jeho podrobení srovnávací DNA analýze za účelem ověření, zda nedošlo k záměně.
15. Vychovatel Bc. V. Š. předložil návrh na vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště TR – stavební údržba. Jako důvod vyřazení byla uvedena ztráta důvěry s odkazem na pozitivní výsledek orientačního testu na metamfetamin ze dne 22. 9. 2021. Návrh byl projednán v komisi dne 7. 10. 2021, která návrh doporučila ke schválení. Téhož dne byl návrh ředitelem Věznice pověřeným zaměstnancem schválen.
16. Dne 16. 11. 2021 byli jako svědci vyslechnuti příslušníci žalované prap. P. Š. a prap. T. A., kteří byli označeni jako svědci v protokolu o odběru.
17. Prap. P. Š. vypověděl, že dne 22. 9. 2021 byl přítomen provádění orientačního toxikologického vyšetření, jemuž se spolu s žalobcem podrobovali další odsouzení z oddílu K/2. Odběr moči se prováděl s čistými jednorázovými kelímky. Každý kelímek byl označen jménem a datem narození odsouzeného, před vykonáním odběru měl odsouzený možnost si přidělený kelímek zkontrolovat a po vykonání odběru zapečetit lepenkou, kterou označil svým jménem a podpisem. Takto zapečetěný kelímek si každý odsouzený odnesl na určenou celu, která byla jinak po celou dobu uzamčena. Po příchodu zdravotní sestry na uzavřené oddělení byl žalobce předveden na celu s odebranými vzorky, kde na vyzvání označil svůj kelímek a potvrdil neporušenost pečeti, kterou tam předtím sám umístil. Výsledek testu byl pozitivní na metamfetamin.
18. Prap. T. A. vypověděl, že dne 22. 9. 2021 byl přítomen provádění orientačního toxikologického vyšetření, jemuž se spolu s žalobcem podrobovali další odsouzení z oddílu K/2. Při příchodu zdravotní sestry na uzavřené oddělení byl žalobce předveden na celu s odebranými vzorky, která byla do té doby uzamčena, a na vyzvání označil svůj kelímek. Zároveň potvrdil neporušenost pečeti, kterou tam předtím sám umístil. Výsledek testu byl pozitivní na metamfetamin.
19. Rozhodnutím žalované ze dne 23. 11. 2021, č. j. VS-195092-11/ČJ-2021-800532, byl žalobce shledán vinným, že v průběhu září 2021, nejpozději však 1-5 dní před odběrem moči,

nepovoleně požil nepovolené látky obsahující metamfetamin, čímž porušil povinnost plynoucí z § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu, a dopustil se tak spáchání kázeňského přestupku, za což mu byl podle § 46 odst. 3 písm. g) téhož zákona uložen kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 20 dnů.

20. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce stížnost, ve které opětovně namítl, že si požití návykové látky není vědom a že mu ji buď někdo podstrčil, nebo došlo k záměně vzorků. Způsob odběru vzorku dle žalobce nezaručoval, že nedojde k manipulaci. Navrhl, aby odebraný vzorek moči byl podroben DNA analýze. Uvedl, že si test již na své náklady objednal.
21. Ředitel Věznice rozhodnutím ze dne 29. 11. 2021, č. j. VS-195092-16/ČJ-2021-800532, stížnost žalobce zamítl a rozhodnutí ze dne 23. 11. 2021 potvrdil. Pro naplnění skutkové podstaty kázeňského přestupku považoval za postačující pozitivní výsledek orientačního testu a jeho potvrzení VFN, čímž bylo prokázáno, že žalobce návykovou látku požil. Právní úprava nevyžaduje úmyslné zavinění, postačí zavinění z nedbalosti. Není proto rozhodné, zda žalobce návykovou látku požil vědomě. Tvrzení o nevědomém požití nebylo podloženo žádnými důkazy. Ředitel Věznice vyloučil, že by došlo k manipulaci s odebranými vzorky a k jejich záměně. Návrh na provedení DNA analýzy odebraného vzorku vyhodnotil jako nadbytečný.

Splnění procesních podmínek, přípustnost a rozsah soudního přezkumu

22. Soud se nejprve zabýval tím, zda je žaloba přípustná. Shledal, že jsou splněny všechny procesní podmínky. Jednání spočívající v izolaci umístěním na samostatné ubytování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody může být vzhledem ke své povaze a povaze jeho původce zásahem ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který je přičitatelný žalované. Izolace může ze své povahy představovat nezákonný zásah podle § 82 s. ř. s., neboť jí může dojít k dočasnému zásahu do osobní svobody odsouzeného a omezení dosavadního způsobu života ve výkonu trestu odnětí svobody, u něhož nelze *a priori* vyloučit dosažení intenzity a podmínek realizace srovnatelných s kázeňským trestem (celodenního) umístění do uzavřeného oddílu či trestem umístění do samovazby (např. omezení některých aktivit uvedených v § 49 odst. 3 zákona o výkonu trestu). Pro přípustnost zásahové žaloby v této části nebylo vyžadováno vyčerpání opravných prostředků ve smyslu § 85 s. ř. s., neboť žalobce se od počátku domáhal určení nezákonnosti zásahu, který byl již ukončen a ani jeho účinky již netrvaly. Žaloba je v této části včasná, neboť ode dne 21. 9. 2021, kdy mělo dojít k postupu, který žalobce označil za nezákonný zásah, neuplynuly ke dni podání žaloby dva měsíce, a nemohla tak marně uplynout subjektivní dvouměsíční lhůta uvedená v § 84 odst. 1 s. ř. s.
23. Žaloba je přípustná rovněž v části, ve které se žalobce domáhá určení, že zásah spočívající v jeho vyřazení ze střeženého pracoviště byl nezákonný.
24. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
25. Podle § 29 odst. 2 písm. a) zákona o výkonu trestu při zaměstnávání odsouzených věznic zajišťuje zařazování odsouzených do práce odpovídající jejich zdravotní způsobilosti s

přihlédnutím k jejich odborným znalostem a dovednostem včetně způsobilosti poskytovat zdravotní služby.

26. Podle § 41 odst. 3 věty druhé zákona o výkonu trestu je pravidelnou součástí programu zacházení určení způsobu zaměstnávání odsouzeného, případně jeho účasti na pracovní terapii, vzdělávání anebo jiné náhradní činnosti, směřující k vytvoření předpokladů pro jeho soběstačný život v souladu se zákonem.
27. Podle § 41 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „řád výkonu trestu“) je odsouzený zařazen do práce rozhodnutím ředitele věznice, a to zpravidla na základě doporučení odborných zaměstnanců (§ 8 odst. 1) a s přihlédnutím k odborným znalostem odsouzeného, zákazu odsouzenému určitou činnost vykonávat, nebo k dopadu na pořádek nebo bezpečnost ve věznici.
28. Přestože správní spis obsahuje rozhodnutí zaměstnance žalované pověřeného jejím ředitelem ze dne 7. 10. 2021, jímž byl schválen návrh na vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště, nejedná se o rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. Rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. se liší od zásahů podle § 82 s. ř. s. prostřednictvím formálních znaků, jimiž jsou a) předepsaná, tedy právem vyžadovaná formalizovaná podoba dotčeného aktu, který obvykle sestává z výroku a odůvodnění, b) zákonem stanovená určitá minimální procedura vedoucí k jeho vydání, c) povinnost oznámit tento akt stanoveným způsobem jeho adresátu, d) o průběhu procesu se vede správní spis nebo alespoň jistá dokumentace.
29. Postup při zařazování odsouzených na pracoviště, jejich přerazování a vyřazování z pracovišť upravuje NGR č. 45/2015 vydané dle § 1 odst. 2 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
30. Podle § 12 odst. 1 NGR č. 45/2015 návrh na vyřazení vězněné osoby z pracoviště předkládá zaměstnanec, jemuž je vězněná osoba svěřena do péče, nebo, ve výjimečných případech, který vězněnou osobu dobře zná, na stanoveném formuláři uvedeném v příloze č. 1 a č. 2, na základě podkladu, který obsahuje popis důvodu, pro který by měla být vězněná osoba z pracoviště vyřazena. Odborná komise návrh projedná a se stanoviskem předloží řediteli věznice. Důvody pro podání a posouzení návrhu pro vyřazení jsou stanoveny v odstavci 2 a pro pracoviště mimo věznici též v odstavci 3. Před realizací vyřazení může být z těchto důvodů uplatněno též opatření, kdy vězněná osoba po určenou dobu na pracoviště nenastupuje (odst. 4).
31. Podle § 16 odst. 2 NGR č. 45/2015 rozhodnutí o vyřazení vězněné osoby z pracoviště se vydává jako písemné rozhodnutí ředitele věznice a založí se do osobního spisu vězněné osoby. Určený zaměstnanec, jemuž je vězněná osoba svěřena do péče, ji seznámí s rozhodnutím ředitele věznice a učiní o tom zápis do informačního systému. V případě vyřazení odsouzeného z pracoviště mimo věznici zajistí odebrání vydané propustky a její uložení v souladu s administrativními předpisy; o vyřazení vězněné osoby z pracoviště informuje tento zaměstnanec zdravotnické středisko.
32. Z citované právní úpravy vyplývá, že o zařazení odsouzeného do práce rozhoduje ředitel věznice, a to zpravidla na základě doporučení odborných zaměstnanců věznice (§ 41 odst. 1 řádu výkonu trestu). Postup žalované při vyřazení odsouzeného z pracoviště zákon o výkonu trestu odnětí svobody ani řád výkonu trestu neupravují. Je stanoven pouze vnitřním předpisem žalované, NGR č. 45/2015, a to obdobně jako postup při zařazení na

pracoviště (§ 10 a § 16 odst. 1 NGR č. 45/2015). Právní úprava nepočítá s žádným formalizovaným procesem takového rozhodování, který by zahrnoval projednání s odsouzeným, dokazování atp., ale předpokládá toliko návrh a stanovisko odborných zaměstnanců.

33. Zaměstnávání jakožto pravidelná součást programu zacházení (§ 41 odst. 3 věty druhé zákona o výkonu trestu) představuje prostředek působení na odsouzené, což se odráží i v tom, že rozhodování o zařazení a vyřazení odsouzeného z pracoviště vychází z odborných hledisek, k nimž slouží stanovisko odborné komise. Zákonem ani podzákonným právním předpisem nejsou stanovena právní hlediska pro rozhodnutí o vyřazení odsouzeného z pracoviště. Možné důvody vyřazení jsou uvedeny toliko v NGR č. 45/2015.
34. Rozhodnutí ředitele věznice je zachyceno na formuláři (příloha č. 1 NGR č. 45/2015), v němž ředitel věznice, resp. zástupce ředitele toliko přeškrtnutím příslušné části předtištěného pole „schvaluji – neschvaluji“ a připojením podpisu projevuje vůli ohledně návrhu na vyřazení odsouzeného ze střeženého pracoviště. V návrhu jsou uvedeny údaje o odsouzeném a pracovišti, za nimiž následuje stručné odůvodnění návrhu vychovatele (pozitivní orientační test na přítomnost OPL a ztráta důvěry na pracovišti) a „Stanovisko členů odborné komise“, jehož obsahem jsou vyjádření členů (zástupce ředitele věznice, vedoucího oddělení výkonu trestu, příslušníka oddělení prevence a stížností, vedoucího či pověřeného zaměstnance správního oddělení, vedoucího oddělení zaměstnávání, speciálního pedagoga, psychologa, sociálního pracovníka a vychovatele) v podobě zaškrtnutí předtištěného pole „doporučuji/nedoporučuji“ a podpisu.
35. Zákonem ani podzákonným právním předpisem není upravena forma ani náležitosti rozhodnutí. Pouze vnitřní předpis upravuje, že se vydává jako písemné rozhodnutí s využitím stanoveného formuláře (§ 12 odst. 1 a § 16 odst. 2 NGR č. 45/2015) a zakládá do osobního spisu vězněné osoby. Rozhodnutí nemá stanoveny formalizované části, neobsahuje výrok a odůvodnění. Odůvodnění rozhodnutí zcela chybí. Pouze v návrhu na vyřazení je vychovatelem stručně popsán důvod k podání návrhu. Zda a jakým způsobem se důvody podařilo prokázat, jaké úvahy k rozhodnutí o vyřazení vedly, zda odborná komise a ředitel věznice vzali v úvahu i další skutečnosti a hlediska, případně jaká, a zda a případně který z důvodů vymezených v NGR č. 45/2015 měl být naplněn, z obsahu aktu ředitele věznice nelze určit.
36. O vydání rozhodnutí o vyřazení z pracoviště nebyl veden správní spis. Jediným podkladem rozhodnutí je návrh vychovatele opatřený doporučujícím stanoviskem odborné komise. Předepsáno není ani seznámení odsouzeného s důvody (zvažování) takového kroku. Odsouzený nemá ani možnost proti rozhodnutí o vyřazení z pracoviště brojit řádným opravným prostředkem.
37. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že akt (zástupce) ředitele věznice, jímž bylo rozhodnuto o vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště, není s ohledem na nedostatek formální stránky, který souvisí i se specifickou povahou zaměstnávání jako jednoho z prostředků působení na odsouzené, rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
38. Vyřazení z pracoviště má široký dopad do práv odsouzených. Vyřazením dochází k zásahu do práva získávat prostředky pro své životní potřeby prací. Negativně se promítá do majetkových poměrů odsouzeného. Může znemožnit hradit dluhy v průběhu výkonu trestu (včetně např. výživného či náhrady škody způsobené trestnou činností) a náklady

výkonu trestu, spořit finanční prostředky potřebné po propuštění z výkonu trestu nebo nakupovat v prodejně věznic. Současně má také za následek, že odsouzení již nejsou účastní důchodového pojištění, což může mít vliv na vznik nároku na starobní či invalidní důchod [srov. § 5 odst. 1 písm. l) a *contrario* zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů].

39. Hlediska efektivní ochrany vedou soud k závěru, že rozhodnutí o vyřazení odsouzeného ze střeženého pracoviště může představovat potenciální nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., a je možno se proti němu bránit žalobou proti nezákonnému zásahu. Soudy ve správním soudnictví ostatně již jako zásahy přezkoumávají jiná obdobná rozhodování týkající se výkonu trestu odnětí svobody, např. rozhodnutí o přemístění do jiné věznice, k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 10. 11. 2020, č. j. 4 As 193/2020-26, či rozhodnutí o vyřazení z výstupního oddílu, k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2021, č. j. 77 A 4/2021-98.
40. Zásah spočívající ve vyřazení odsouzeného ze střeženého pracoviště je zásahem jednorázovým s trvajícím účinkem. Žalobce při podání žaloby nevyčerpal právní prostředky ochrany nebo nápravy ve smyslu § 85 s. ř. s., a to podání žádající příslušné státní zastupitelství o dozor dle § 16a odst. 5 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 As 350/2020-36, ze dne 29. 7. 2021, č. j. 9 As 90/2021-42, či ze dne 1. 10. 2021, č. j. 8 As 36/2021-53). V podání ze dne 12. 5. 2022 žalobce uvedl, že účinky zásahu již pominuly, neboť byl z V. přemístěn do V. H. S.. Pro přípustnost zásahové žaloby v této části již proto není vyžadováno vyčerpání opravných prostředků ve smyslu § 85 s. ř. s., neboť žalobce se domáhá určení nezákonnosti zásahu, který byl ukončen a jehož účinky již netrvají (viz rozsudek NSS ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 Afs 144/2019-17). Žaloba je i v této části včasná, neboť ke dni 27. 10. 2021, kdy žalobce u soudu prvně brojil proti vyřazení z pracovního zařazení, od žalovaného zásahu neuplynuly ještě dva měsíce, a je tedy vyloučeno, aby subjektivní dvouměsíční lhůta dle § 84 odst. 1 s. ř. s. mohla před podáním žaloby marně uplynout. Lhůta nadto dle § 35 odst. 10 s. ř. s. neběžela od podání žaloby, v níž žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, do právní moci rozhodnutí o této žádosti, která nastala dne 1. 12. 2021.
41. Soud proto shrnuje, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době tvrzených zásahů (§ 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s.).

Ústní jednání a dokazování před soudem

42. Při jednání konaném dne 25. srpna 2022 žalobce setrval na svém procesním stanovisku. Žalovaná se z účasti na jednání omluvila.
43. Soud provedl jako důkaz NGR č. 45/2015, NGR č. 47/2005, Vnitřní řád pro odsouzené – V. V. ze dne 23. 8. 2021, č. j. VS-198062-6/ČJ-2020-800030-VŘ (dále jen „Vnitřní řád Věznic“) a Nařízení ředitele V. V. č. 55/2020. Dále doplnil dokazování písemným znaleckým posudkem znalce RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D., ze dne 20. 4. 2022, a sdělením Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 6. 6. 2022, které si Krajský soud v Praze vyžádal ve věci vedené pod sp. zn. 51 A 92/2021.

Posouzení věci soudem

44. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
45. Pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu poskytnout (viz rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
46. Soud se nejprve zabýval vyřazením žalobce ze střeženého pracoviště.
47. Podle § 1 odst. 2 zákona o výkonu trestu je účelem výkonu trestu odnětí svobody prostředky stanovenými tímto zákonem působit na odsouzené tak, aby snižovali nebezpečí recidivy svého kriminálního chování a vedli po propuštění soběstačný život v souladu se zákonem, chránit společnost před pachateli trestných činů a zabránit jim v dalším páchání trestné činnosti.
48. Podle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.
49. Podle § 28 odst. 2 písm. g) zákona o výkonu trestu je odsouzený dále povinen podrobit se opatřením, která jsou nezbytná k potlačení výroby, držení nebo zneužívání návykových látek a jedů ve věznici.
50. Podle § 28 odst. 2 písm. n) zákona o výkonu trestu odsouzený je dále povinen podrobit se vyšetření ke zjištění, zda užil návykovou látku, a v případě, že se prokáže přítomnost návykové látky, uhradit náklady na toto vyšetření.
51. Podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu odsouzeným je zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
52. Podle § 40 odst. 1 zákona o výkonu trestu během výkonu trestu je odsouzený povinen dodržovat vnitřní řád věznice, který kromě jiného vymezuje druh a obsah činností, které jsou pro jednotlivé skupiny odsouzených buď povinné, nebo dobrovolné. Okruh konkrétních činností, kterých je odsouzený povinen se zúčastnit nebo které může vykonávat, jsou stanoveny v programu zacházení.

53. Podle § 41 odst. 1 řádu výkonu trestu odsouzený je zařazen do práce rozhodnutím ředitele věznice, a to zpravidla na základě doporučení odborných zaměstnanců (§ 8 odst. 1) a s přihlédnutím k odborným znalostem odsouzeného, zákazu odsouzenému určitou činnost vykonávat, nebo k dopadu na pořádek nebo bezpečnost ve věznici.
54. Podle § 12 odst. 1 NGR č. 45/2015 návrh na vyřazení vězněné osoby z pracoviště předkládá zaměstnanec, jemuž je vězněná osoba svěřena do péče, nebo, ve výjimečných případech, který vězněnou osobu dobře zná, na stanoveném formuláři uvedeném v příloze č. 1 a č. 2, na základě podkladu, který obsahuje popis důvodu, pro který by měla být vězněná osoba z pracoviště vyřazena. Odborná komise návrh projedná a se stanoviskem předloží řediteli věznice.
55. Podle § 12 odst. 2 NGR č. 45/2015 důvody pro podání a posouzení návrhu pro vyřazení jsou: a) vězněná osoba hrubým způsobem porušila své pracovní povinnosti nebo soustavně vykazuje závažné nedostatky v kázni a pořádku negativně ovlivňující stávající pracovní zařazení, za které byla kázeňsky trestána, b) ztráta zdravotní způsobilosti.
56. Rozhodování o pracovním zařazení odsouzených je svěřeno řediteli věznice, který musí na základě jemu známých skutečností, zpravidla na základě doporučení odborných zaměstnanců (§ 8 odst. 1 řádu výkonu trestu), zvážit, zda práce odpovídá zdravotní způsobilosti odsouzeného (§ 29 odst. 1 zákona o výkonu trestu) a přihlédnout k jeho odborným znalostem či praktickým dovednostem, zákazu určitou činnost vykonávat, nebo k dopadu na pořádek nebo bezpečnost ve věznici [§ 29 odst. 2 písm. a) zákona o výkonu trestu a § 41 odst. 1 řádu výkonu trestu]. Odsouzený, který byl zařazen do práce, je povinen pracovat, pokud je k práci zdravotně způsobilý (§ 28 odst. 1 a § 29 odst. 1 zákona o výkonu trestu). Určení způsobu zaměstnávání odsouzeného je pravidelnou součástí programu zacházení [§ 41 odst. 3 zákona o výkonu trestu, § 36 odst. 3 písm. a) řádu výkonu trestu], který je stanoven pro každého odsouzeného jako základní forma cílevědomého a komplexního působení, jehož cílem je připravit odsouzeného na soběstačný život v souladu se zákonem po propuštění z výkonu trestu. Z toho vyplývá, že ředitel věznice má poměrně širokou míru uvážení v otázce, zda a na jakou pracovní pozici vězně zařadí, a správní soudy by do tohoto uvážení měly zasahovat jen zcela výjimečně a v omezené míře. S ohledem na omezený počet pracovních míst a jejich rozdílnou kvalitu není možné všem odsouzeným zajistit stejné pracovní podmínky, a je proto nutné vězně na jednotlivé pracovní pozice selektovat, případně přerazovat na jinou pracovní pozici z řady legitimních důvodů (provozních, kázeňských atd.). Lze si proto představit, že kromě kritérií obsažených v řádu výkonu trestu lze přihlížet např. také k předchozím zkušenostem se zaměstnáváním daného vězně či k jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody apod. I široké správní uvážení však musí mít své meze, k jejichž posouzení jsou povolány správní soudy. Nelze připustit, aby se rozhodování o pracovním zařazení odsouzených hypoteticky proměnilo v rukou ředitele věznice v prostředek zjevné svévole či diskriminace (rozsudek NSS ze dne 1. 10. 2021, č. j. 8 As 36/2021-53).
57. Pracovní podmínky, pracovní doba a podmínky pro uložení přesčasové práce u odsouzených se řídí zvláštními právními předpisy vztahujícími se na zaměstnance v pracovním poměru (§ 32 odst. 1 zákona o výkonu trestu), tedy zejména zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“). Na postup při vyřazení z pracoviště či přerazení se zákoník práce nevztahuje. To koresponduje s tím, že zaměstnávání odsouzených představuje především specifický prostředek působení na odsouzené. Odsouzené osoby zařazené do pracovního procesu v rámci výkonu trestu

odnětí svobody nejsou účastníky trhu práce a nelze je považovat za zaměstnance ve smyslu pracovněprávních předpisů. Nenacházejí se tedy ve stejné či srovnatelné situaci jako zaměstnanci a jejich podmínky nelze srovnávat se zaměstnanci (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2007, sp. zn. IV. ÚS 27/07).

58. Zatímco důvody výpovědi a okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem jsou taxativně stanoveny zákoníkem práce, s ohledem na specifickou prostředí výkonu trestu odnětí svobody, zejména výchovný aspekt a důraz na bezpečnost osob, majetku, pořádku a kázně ve věznici a s tím spojený široký prostor pro uvážení svěřený řediteli věznice v souvislosti s pracovním zařazením odsouzených, musí být dán prostor i pro stanovení jiných důvodů, pro něž může ředitel věznice rozhodnout o vyřazení odsouzeného z pracovního zařazení.
59. Ačkoli zaměstnávání odsouzených jakožto pravidelná součást programu zacházení (§ 41 odst. 3 věta druhá zákona o výkonu trestu) představuje prostředek působení na odsouzené, což se odráží i v tom, že rozhodování o zařazení a vyřazení odsouzeného vychází z odborných hledisek, k nimž slouží stanovisko odborné komise, je třeba současně reflektovat, že Generální ředitel Vězeňské služby České republiky vymezil důvody, pro které může ředitel věznice vyřadit odsouzeného z pracovního zařazení, v § 12 odst. 2 NGR č. 45/2015, jimiž je uvážení ředitele věznice limitováno. Důvody pro podání a posouzení návrhu pro vyřazení jsou: a) vězněná osoba hrubým způsobem porušila své pracovní povinnosti nebo soustavně vykazuje závažné nedostatky v kázni a pořádku negativně ovlivňující stávající pracovní zařazení, za které byla kázeňsky trestána, b) ztráta zdravotní způsobilosti. Ředitel věznice je povinen postupovat v souladu s interním předpisem, který není v rozporu se zákonem (§ 5 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, a dále např. rozsudky NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Ans 1/2005-57, ze dne 16. 8. 2010, č. j. 2 Afs 53/2010-63, či ze dne 3. 9. 2015, č. j. 9 Afs 310/2014-36). Musí proto dbát na to, aby byly důvody stanovené v § 12 odst. 2 NGR č. 45/2015 v konkrétním případě naplněny.
60. Jak uvedl NSS s odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-42, v rozsudku ze dne 1. 10. 2021, č. j. 8 As 36/2021-53, správní uvážení není neomezené, ale je limitováno principy vyplývajícími z ústavního pořádku, zejména principem rovnosti, zákazem diskriminace, příkazem zachovávat lidskou důstojnost, jakož i povinností výslovně uvést, jaká kritéria správní orgán v rámci své úvahy použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. To platí i v případě zásahů, u nichž pouze vzhledem k jejich povaze dochází k odsunutí okamžiku, kdy je správní orgán povinen vyložit důvody svého postupu. Na významu proto nabývá vyjádření k žalobě, v jehož rámci musí být žalovaný schopen zákonnost svého postupu zpětně zdůvodnit a obhájit (viz rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2019, čj. 4 As 143/2019-45, odst. 17, případně obdobně v kontextu žaloby na ochranu proti nečinnosti srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2020, čj. 9 Afs 271/2018-52, odst. 49, č. 4024/2020 Sb. NSS).
61. Žalovaná v podání ze dne 22. 3. 2022 poukázala na to, že důvod vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště obsahuje „Návrh na vyřazení odsouzeného ze střeženého pracoviště“. V něm je pouze uvedeno, že se žalobce dne 22. 9. 2021 podrobil orientačnímu testu na přítomnost OPL v organismu s pozitivním výsledkem, a „ztráta důvěry na pracovišti“. Z návrhu na vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště tedy plyne, že byl vyřazen pro pozitivní orientační výsledek testu na přítomnost OPL a s tím související

ztrátu důvěry. Ačkoli je v návrhu odkaz na orientační výsledek testu, žalovaná v době rozhodování o vyřazení žalobce již disponovala pozitivním výsledkem laboratorního vyšetření.

62. Soud v řízení provedl důkaz znaleckým posudkem znalce z oboru kriminalistiky, specializace forenzní biologie a genetika, RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D., ze dne 20. 4. 2022. Z něj vyplývá, že znalec převzal vzorek moči označený osobními údaji žalobce dne 21. 1. 2022 na Ústavu soudního lékařství a toxikologie 1. LF UK (vzorek 1) a dne 28. 3. 2022 od žalobce odebral ústní stěr (vzorek 2) a stanovil profily DNA obou vzorků. Analýzou vzorku moči znalec zjistil, že obsahuje smíšený DNA profil dvou osob mužského pohlaví. Porovnáním obou vzorků následně zjistil, že DNA profil ze vzorku moči (vzorku 1) obsahuje všechny alely DNA profilu získaného ze vzorku z žalobcova ústního stěru (vzorku 2) a DNA profil neznámé osoby mužského pohlaví. Znalec tedy dospěl k závěru, že ve zkoumaném vzorku moči byl kromě biologického materiálu žalobce přítomen i biologický materiál neznámé osoby mužského pohlaví.
63. Ze zprávy VFN ze dne 6. 6. 2022 vypracované doc. RNDr. Radomírem Čabalou, Dr., soud zjistil, že laboratoř VFN dosud analyzovala dva vzorky moči od žalobce, jeden v roce 2016 a jeden v roce 2021, jiný druh biologického materiálu od žalobce nebyl laboratoří VFN zpracováván. Vzorek moči z roku 2021 byl na žádost žalobce uschován k případnému dalšímu vyšetření a v roce 2022 na žádost žalobce a se souhlasem žalované byl předán znalci.
64. Ze znaleckého posudku, jehož součástí je i podepsaný předávací protokol o předání vzorku VFN znalci, a zprávy VFN ze dne 6. 6. 2022 vyplývá, že vzorek 1 zkoumaný znalcem byl skutečně vzorkem odebraným žalobci dne 22. 9. 2021. Zpráva VFN ze dne 6. 6. 2022 se zmiňuje pouze o dvou vzorcích moči od žalobce, jednom z roku 2016 a druhém z roku 2021, přičemž právě vzorek z roku 2021 byl na žádost žalobce uchován k případnému dalšímu vyšetření a v roce 2022 předán znalci za účelem analýzy DNA, což koresponduje s předávacím protokolem. Soud proto nemá důvod pochybovat o tom, že znalec při vyhotovování předmětného znaleckého posudku zkoumal právě vzorek, který byl žalobci odebrán dne 22. 9. 2021 na uzavřeném oddělení žalované. Jestliže žalovaná namítá, že odebrané vzorky se na VFN standardně neskladují déle než dva měsíce, ze zprávy lze dovodit, že k uchování nad rámec běžné skladovací doby došlo na žádost žalobce zastoupeného JUDr. Vladimírem Dvořáčkem, aby mohl být vzorek později předložen znalci k přezkoumání, čehož se žalobce snažil dosáhnout již v řízení o kázeňském přestupku.
65. Na základě provedeného dokazování je třeba dát za pravdu žalobci, že jeho vyřazení z pracoviště nebylo možné založit pouze na pozitivním výsledku testu předmětného vzorku. S ohledem na smíšení biologického materiálu není výsledek testu průkazný, neboť s dostatečnou mírou jistoty neprokazuje, že to byl právě žalobce, kdo metamfetamin požil. Vzniklé pochybnosti nemohou jít k tíži žalobce, neboť je to žalovaná, která zajišťuje odběr vzorku a jeho testování, včetně jeho odeslání k rozboru do příslušného zařízení. Nelze přitom přehlédnout, že žalobce se již po seznámení s výsledky testu bránil tím, že vědomě žádné OPL nepožil, a domáhal se uchování vzorku a jeho DNA analýzy (viz vyjádření žalobce v záznamu o kázeňském přestupku, stížnost žalobce a dopisy jeho zástupce JUDr. Dvořáčka ze dne 1. 10. 2021 a 18. 10. 2021).

66. Dále soud dodává, že samotný pozitivní výsledek testu nepostačuje pro závěr, že byly naplněny důvody pro vyřazení žalobce z pracoviště tak, jak jsou vymezeny v § 12 odst. 2 NGŘ č. 45/2015. Odsouzení jsou ve výkonu trestu odnětí svobody povinni dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby (§ 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu). Současně jim je zakázáno přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky [§ 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu]. Zaviněné porušení tohoto zákazu je důvodem pro uložení kázeňského trestu za kázeňský přestupek (§ 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu). Konzumaci návykových látek lze považovat za hrubé porušení povinností odsouzeného, které má dopad na pořádek a bezpečnost ve věznici. To však k naplnění důvodů dle § 12 odst. 2 NGŘ č. 45/2015 nepostačuje. Toto ustanovení předpokládá souvislost s plněním pracovních povinností (hrubé porušení pracovní povinnosti nebo soustavné závažné nedostatky v kázni a pořádku negativně ovlivňující pracovní zařazení). Ze spisové dokumentace ani z vyjádření žalované v průběhu soudního řízení není zřejmá souvislost mezi požitím OPL (které bylo nadto zásadně zpochybněno provedeným dokazováním) s plněním pracovních povinností, např. požití OPL na pracovišti či nezpůsobilost plnit pracovní úkoly vlivem požití OPL. Žalovaná ani v průběhu soudního řízení neobjasnila konkrétní úvahy, jimiž byla při vyřazení žalobce z pracoviště vedena. Neuvedla, zda kromě pozitivního výsledku testu vzala v úvahu i další skutečnosti, z jakých odborných hledisek posoudila návrh na vyřazení odborná komise, která se k němu vyjadřovala, a neobjasnila, na základě jaké úvahy dospěla k závěru o naplnění důvodů pro vyřazení tak, jak byly vymezeny v § 12 odst. 2 NGŘ č. 45/2015.
67. Soud nerozporuje tvrzení žalované, že odsouzení jsou povinni se podrobit řadě omezení a příkazů plynoucích z podstaty výkonu trestu odnětí svobody a že požití OPL je závažný nedostatek v kázni, který může vést ke ztrátě důvěry. Je však třeba zdůraznit, že žalovaná sama vymezila postup pro vyřazení z pracoviště, přičemž ztráta důvěry sama o sobě není v § 12 odst. 2 písm. a) NGŘ č. 45/2015 zakotvena jako důvod pro podání a posouzení návrhu na vyřazení. Ten lze podat buď pro hrubé porušení pracovních povinností, nebo při kumulativním splnění tří podmínek: soustavné závažné nedostatky v kázni a pořádku (1. podmínka), které negativně ovlivňují stávající pracovní zařazení (2. podmínka) a za které byl kázeňsky trestán (3. podmínka). Žalovaná neprokázala, že by žalobce hrubě porušil pracovní povinnost, ani že by byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody kázeňsky trestán pro porušování kázně a pořádku, tyto závažné nedostatky v kázni vykazoval soustavně a že ovlivňují jeho pracovní zařazení. V návaznosti na vymezení důvodů pro vyřazení z pracoviště (požadavek na hrubé porušení povinností, popř. předchozí uložení kázeňského trestu) lze souhlasit s žalobcem, že i s přihlédnutím k účelu výkonu trestu a dopadům vyřazení z pracoviště by důvodem pro vyřazení z pracoviště mělo být zásadně jen zaviněné porušení povinností, byť i nedbalostní, nikoli jednání nezaviněné. V této souvislosti lze přiměřeně odkázat i na obdobnou úpravu důvodů rozvázání pracovního poměru zaměstnavatelem [§ 52 písm. g) a § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce a judikatura Nejvyššího soudu k těmto ustanovením, např. rozsudek ze dne 29. 1. 2021, sp. zn. 21 Cdo 836/2019]. Žalovaná však přes námitky žalobce vznesené po seznámení s výsledky testu ani v řízení před soudem neformulovala žádné relevantní úvahy, proč se dle jejího názoru žalobce dopustil zaviněného porušení povinností. K otázce zavinění soud pro stručnost odkazuje na závěry vyslovené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 6. 2022, č. j. 51 A 92/2021-118, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 23. 11. 2021 a rozhodnutí ředitele žalované ze dne 29. 11. 2021,

kterým byla zamítnuta stížnost žalobce, a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Jak vysvětlil soud v uvedeném rozsudku, zavinění žalobce nelze konstruovat pouze s odkazem na to, že mu bylo dne 3. 11. 2020 předloženo k podpisu formulářové poučení o riziku průniku omamných, psychotropních a návykových látek do věznice a nutnosti věnovat zvýšenou pozornost riziku kontaminace potravin a nápojů těmito látkami, aby se vlastní nedbalostí nevystavoval možnému postihu za zneužití těchto látek ve věznici v rovině kázeňské či trestně právní. Lze poznamenat, že žalobce v něm ani nebyl poučen o tom, že by dle zavedené praxe ve Věznici mělo být jakékoli požití OPL důvodem vyřazení z pracoviště.

68. Soud s ohledem na shora uvedené na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žalovaná neprokázala existenci důvodů pro vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště. Zásah žalované spočívající ve vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště byl proto nezákonný. Vyřazení z pracoviště se významně dotýká žalobcovy právní sféry, neboť ztráta nároku na mzdu se podstatně promítá v jeho majetkových poměrech a schopnosti hradit dluhy, včetně výživného, na což žalobce poukazoval v řízení před soudem a dokládá to i potvrzení žalované o vyplacené pracovní odměně a provedených srážkách ze dne 29. 10. 2021.
69. Žalobce dále spatřuje nezákonný zásah žalované v tom, že byl ve Věznici dne 21. 9. 2021 izolován na základě podezření, že požil OPL, aniž by to bylo podpořeno důkazními prostředky, přičemž testován na přítomnost OPL byl až dne 22. 9. 2021.
70. Podle čl. 30 odst. 1 Vnitřního řádu Věznice je uzavřený oddíl zřízen v suterénu budovy K. Je určen k výkonu kázeňských trestů, případně k dočasnému samostatnému ubytování odsouzených.
71. Podle čl. 30 odst. 18 Vnitřního řádu Věznice samostatným ubytováním se rozumí oddělené umístění odsouzeného od ostatních odsouzených na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na 24 hodin. Po dobu samostatného ubytování je odsouzený oblečen ve vězeňském oděvu, matrace a lůžkoviny má ponechány v cele.
72. Podle § 1 odst. 1 NGR č. 47/2005 samostatné ubytování osoby ve výkonu trestu odnětí svobody je opatřením a prostředkem Vězeňské služby České republiky, jejichž smyslem je zabránit ohrožení, narušování nebo maření účelu výkonu trestu odnětí svobody odsouzeným z důvodů uvedených v § 2.
73. Podle § 1 odst. 2 NGR č. 47/2005 samostatným ubytováním odsouzeného se rozumí jeho oddělené umístění od ostatních odsouzených v určené místnosti ubytovny na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na 24 hodin.
74. Podle § 2 NGR č. 47/2005 samostatně ubytovat odsouzeného lze jen výjimečně, a to:
 - a) v případech, kdy je příslušník Vězeňské služby povinen zakročit a rozhodnutí vedoucího zaměstnance podle § 3 odst. 1 nebo jeho souhlasu nebylo možné předem dosáhnout a věc nesnese odkladu;
 - b) v případech, kdy se nepodařilo objasnit všechny okolnosti závažného kázeňského přestupku a prokázat vinu odsouzeného pro dočasné omezení způsobilosti účastnit se řízení o kázeňském přestupku a o uložení kázeňského trestu nebylo možné ve smyslu zákona o výkonu trestu a řádu odnětí svobody co nejdříve rozhodnout;

c) je-li důvodná obava, že bude působit na jiné odsouzené nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro řízení o kázeňském přestupku nebo působit na dosud nevyslechnuté spoluobviněné odsouzené nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání;

d) jestliže při zákroku bylo použito donucovacího prostředku nebo střelné zbraně příslušníkem, došlo ke zranění odsouzeného, a to do doby lékařského ošetření, přičemž nad odsouzeným bude prováděna kontrola (§ 3 odst. 3);

e) v případě zajištění jeho ochrany života a zdraví (zpravidla při důvodné obavě z násilného jednání ostatních odsouzených, směřujícího k újmě, která ohrožuje život a zdraví, anebo je natolik traumatická, že její náprava bude po fyzické či duševní stránce obtížná či nemožná).

75. Mezi účastníky není sporné, že žalobce byl testován až dne 22. 9. 2021. Z protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření vyplývá, že se žalobce orientačnímu vyšetření podrobil v 9:25 hodin s pozitivním výsledkem na látku metamfetamin – pervitin.
76. Ze správního spisu plyne, že žalobce byl umístěn do uzavřeného oddílu za účelem dočasného samostatného ubytování (tj. žalobcem tvrzená izolace). Samostatné ubytování odsouzeného je podle § 1 odst. 1 NGR č. 47/2005 opatřením a prostředkem, jehož smyslem je zabránit ohrožení, narušování nebo maření účelu výkonu trestu odnětí svobody odsouzeným z důvodů uvedených v § 2 téhož NGR. Rozumí se jím oddělené umístění odsouzeného od ostatních odsouzených v určené místnosti ubytovny na dobu nezbytně nutnou, nejdéle na 24 hodin (srov. § 1 odst. 2 NGR č. 47/2005 a čl. 30 odst. 18 Vnitřního řádu Věznice).
77. Ze sdělení vedoucího oddělení výkonu trestu žalované mjr. Mgr. I. B. ze dne 10. 11. 2021, které je součástí správního spisu, plyne, že žalobce byl dne 21. 9. 2021 samostatně ubytován na základě rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu z důvodu podezření na požití návykové látky, které pojali (blíže nespecifikovaní) zaměstnanci oddělení logistiky. K rozhodnutí o samostatném ubytování došlo v 14:00 hodin, tedy v době, kdy se v souladu s interním předpisem již neprovádí rozbor vzorků na přítomnost návykových látek. To koresponduje s čl. 17 odst. 1 písm. e) Nařízení ředitele V. V. č. 55/2020. Jako důvod je ve sdělení mjr. Mgr. I. B. uvedeno, že *„vzhledem ke znalosti žalobce a předcházení neopodstatněných stížností bylo z taktických důvodů přistoupeno k provedení odběru i testu v jeden den.“* Dne 22. 9. 2021 byl v prostorách uzavřeného oddílu Věznice proveden odběr moči a orientační toxikologické vyšetření odebraného materiálu na přítomnost OPL.
78. Přestože s ohledem na závěry znaleckého posudku nelze učinit závěr, že žalobce metamfetamin opravdu požil, důvodem jeho izolace bylo pouze podezření na požití OPL, neboť jeho chování mělo vykazovat známky požití OPL. Skutečnost, že se v odebraném vzorku moči objevuje profil i jiné osoby mužského pohlaví, tak sama o sobě neznamená, že byl žalobce izolován nezákonně. Pouze nelze vycházet z toho, že se podezření z požití návykové látky následně potvrdilo.
79. Na základě předložené spisové dokumentace a vyjádření žalované však nelze dospět k závěru, že samostatné ubytování bylo realizováno zcela v souladu s interními normami, jak tvrdí žalovaná, zejména s § 2 písm. b) NGR č. 47/2005.
80. Samostatně ubytovat odsouzeného lze podle § 2 NGR č. 47/2005 jen výjimečně, a to z důvodů stanovených pod písmeny a) až e). Žalovaná spatřuje důvod pro izolaci žalobce v §

2 písm. b) NGR č. 47/2005, podle kterého lze samostatně ubytovat odsouzeného v případech, kdy se nepodařilo objasnit všechny okolnosti závažného kázeňského přestupku a prokázat vinu odsouzeného pro dočasné omezení způsobilosti účastnit se řízení o kázeňském přestupku a o uložení kázeňského přestupku nebylo možné ve smyslu zákona o výkonu trestu a řádu výkonu trestu co nejdříve rozhodnout.

81. Soud její názor nesdílí. Pro naplnění důvodu podle § 2 písm. b) NGR č. 47/2005 musí být současně splněny čtyři podmínky, které z tohoto ustanovení vyplývají. Musí zde být minimálně podezření ze spáchání kázeňského přestupku (1. podmínka), doposud se nepodařilo objasnit všechny okolnosti jeho spáchání a prokázat vinu odsouzeného (2. podmínka), a to pro jeho dočasné omezení způsobilosti účastnit se kázeňského řízení (3. podmínka), a nebylo možné co nejdříve rozhodnout o uložení kázeňského trestu (4. podmínka). Požití či jiná konzumace návykové látky může založit odpovědnost ze spáchání kázeňského přestupku. Pokud nebylo možné provést test na přítomnost OPL v těle, nemohly být objasněny všechny okolnosti zakládající odpovědnost za kázeňský přestupek. Z obsahu spisu ani provedení dokazování však neplyne, že se nepodařilo objasnit všechny okolnosti jeho spáchání a prokázat vinu odsouzeného pro jeho dočasné omezení na způsobilosti účastnit se řízení o kázeňském přestupku. Dočasné omezení způsobilosti žalobce účastnit se řízení o kázeňském přestupku žalovaná netvrdila, ani ničím neprokázala. Nelze tedy dospět k závěru, že byly splněny podmínky pro samostatné ubytování uvedené v § 2 písm. b) NGR č. 47/2005. Nadto je třeba zdůraznit, že žalovaná ani v řízení před soudem nespecifikovala, na základě jakých skutečností pojali zaměstnanci logistiky podezření na požití návykové látky žalobcem (například zda žalobce vykazoval známky ovlivnění a jaké), neoznačila konkrétní zaměstnance, kteří měli takové podezření pojmout, a nenavrhla důkazy k prokázání takových konkrétních tvrzení.
82. Byť žalovaná v řízení před soudem poukázala na důvod izolace žalobce, který na posuzovanou věc nedopadá, neznamená to, že nemohl být naplněn jiný důvod, pro který lze výjimečně přistoupit k samostatnému ubytování dle § 2 NGR č. 47/2005. Na základě žalovanou velmi stroze formulovaných důvodů však nelze takový závěr učinit. Pokud žalovaná jako důvod samostatného ubytování uvádí, že chtěla, aby byl odběr vzorku proveden bezprostředně před orientačním toxikologickým vyšetřením, aby předešla případným neopodstatněným stížnostem žalobce, takový důvod samostatného ubytování vnitřní předpisy neupravují. Je třeba připomenout, že odsouzení mají obecně právo podávat stížnosti (§ 26 odst. 1 zákona o výkonu trestu), jakož i stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu (§ 52 zákona o výkonu trestu), a je poté na příslušných orgánech, aby posoudily důvodnost konkrétní stížnosti. Na okraj lze poznamenat, že stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebyla neopodstatněná (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 6. 2022, č. j. 51 A 92/2021-118), stejně jako výhrady týkající se odebraného vzorku, který dle znaleckého posudku vykazoval přítomnost biologického materiálu dvou osob. Žalovaná netvrdila a nedoložila, že by nebylo možné provést odběr vzorku již dne 21. 9. 2021, uchovat jej v lednici v uzavřeném oddílu a provést jeho rozbor následující pracovní den tak, jak předvídá čl. 17 bod 1 písm. f) Nařízení ředitele V. V. č. 55/2020. Bylo na žalované, aby při odběru vzorků a jejich uchování postupovala tak, aby případné námitky nebyly důvodné. Soud obecně ani z hlediska možných námitek nespátňuje zásadní rozdíl v délce doby, po kterou je odebraný vzorek uchováván mimo přímou kontrolu odsouzeného v určené místnosti či lednici v uzavřeném oddílu. Nebylo ani vysvětleno, proč žalovaná považovala za nutné žalobce samostatně ubytovat do doby poskytnutí vzorku. Odsouzeného je možné samostatně

ubytovat mimo jiné v případech, kdy je důvodná obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro řízení o kázeňském přestupku [§ 2 písm. c) NGR č. 47/2005]. Žalovaná však vyjádřila pouze obavu z neopodstatněných stížností. Žádné důvodné obavy, že by žalobce mařil objasňování skutečností závažných pro kázeňské řízení, a jakým způsobem, pokud by k samostatnému ubytování nepřistoupila, neuvedla. Byť takové obavy mohly s ohledem na znalost žalobce a jeho předchozí konkrétní jednání existovat, žalovaná je v soudním řízení nevyjádřila a neprokázala, a není úkolem soudu, aby je za žalovanou spekulativně domýšlel. V obecné rovině si lze též představit, že bude-li odsouzený vykazovat známky požití OPL, může být dán důvod k samostatnému ubytování k zajištění ochrany zdraví dle § 2 písm. e) NGR č. 47/2005. Ani k tomu však žalovaná žádná konkrétní tvrzení nepředestřela. Jak bylo výše uvedeno, nebylo ani prokázáno, zda žalobce v danou chvíli vykazoval známky ovlivnění a případně jaké. Ačkoli nelze vyloučit, že u žalované mohla existovat důvodná obava, že by žalobce mařil objasňování skutečností závažných pro řízení o kázeňském přestupku, případně bylo potřeba jej izolovat pro ochranu zdraví s ohledem na známky požití OPL, bylo na žalované, aby konkrétní důvody v řízení před soudem uvedla a prokázala, což neučinila. Nelze tedy dospět k závěru, že žalovaná při omezení žalobce samostatným ubytováním respektovala důvody, které byly vymezeny vnitřním předpisem, nevybočila z mezí svého správního uvážení a v konkrétním případě sledovala legitimní cíl (zabránit ohrožení, narušování či maření účelu výkonu trestu). Byť žalobce konkrétně nevyklíčil, jak probíhalo jeho samostatné ubytování a jak přesně jím byl zkrácen na právech, již z povahy tohoto institutu je zřejmé, že byl omezen na své osobní svobodě a svobodě pohybu nad rámec běžného omezení nezbytného ve výkonu trestu. Dotčení právní sféry samostatným ubytováním bez legitimního důvodu po dobu cca 20 hodin nelze považovat za natolik nepatrné, že by je vůbec nebylo možné označit za zásah. Soud proto shledal žalobu důvodnou i ve vztahu k druhému namítanému zásahu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

83. Soud s ohledem na výše uvedené podle § 87 odst. 2 s. ř. s. určil, že zásahy žalované spočívající ve vyřazení žalobce ze střeženého pracoviště a v jeho samostatném ubytování byly nezákonné.
84. Soud neprovedl žalovanou navržený důkaz správním spisem, neboť jeho obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
85. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů na vyhotovení znaleckého posudku ve výši 12 300 Kč však byla žalobci již v plné výši přiznána rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2022, č. j. 51 A 92/2021-118, a práva na náhradu ostatních nákladů se žalobce vzdal.
86. Usnesením ze dne 10. 11. 2021, č. j. 55 A 57/2021-23, byl žalobce zcela osvobozen od soudních poplatků a k ochraně práv mu byl ustanoven zástupce advokát Mgr. Jan Vihan. Odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů soudem ustanoveného advokáta hradí podle § 35 odst. 10 věty první za středníkem s. ř. s. stát. O přiznání odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů ustanovenému zástupci bude rozhodnuto samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu